

ІДЕ ВЕСНА-КРАСНА

Як перший син у матері,
Весняний місяць березень
Ще сонця теплих променів
Не дістає сповна,

Та швидко бруньки-котики
На верболозах з'являться,
В сережках у березових
Знов зацвіте весна.

І кожен березневий день
Нестійкою погодою
Пробуджує нове життя
Та сил йому дає.

Проснувшись рано, бачимо,
Як через легку паморозь
За ніч тендітних паростків
Рідкий лісок встає.

І день від дня густішають
Ряди на грядках з клумбами,
На полі не сумує вже
Руда озимина.

Природа веселішає,

Бо скоро забуяє скрізь
І чистотою й ніжністю –
Бере права весна.

А потім несподівано
Свою красу покаже нам
Барвистий квітень, що слідом
За березнем іде.

Дерева він вкриватиме
Легким туманом зелені,
І гаю непривітного
Прозорість пропаде.

Вже не на голе дерево
Впадуть дощі із грозами,
Весні тепер набратися
І сил, і краси,

Покриє травень травами
Густими, завітчаними
Всю землю, що побачиш ти,
Як птах із висоти.

Весна прекрасна в березні,
В квітневі та травневі дні,
Ні з чим не порівнять її –
Одна така вона.

Найкращий час для радості,
Для росту і відродження,
Недаром люди кажуть, що
Іде весна-красна́.

Дата написання вірша: 2020-11-15